

โดยปรกติแต่ไหนแต่ไรมา เจ้าลัวซีพี คุณณินท์ เจียรนนท์ แสดงจุดยืนชัดเจนว่า ยืนข้าง พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นับแต่ครั้งเป็นรัฐบาล คสช. ไม่ว่าเรื่องนโยบายภาครัฐ ที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนประเทศไทย ที่ต้องมีพลังบริษัทเอกชนยักษ์ใหญ่ ร่วมด้วยช่วยกัน หรือเรื่องส่วนตัว เจ้าลัวก็เคยเปรยชัดๆ...ประเทศไทย ต้องมีผู้นำอย่าง พล.อ.ประยุทธ์ ถึง เดินหน้าต่อไปได้

แต่มันมีจุดหักเหที่เกิดขึ้นอย่างไม่น่าเป็นไปได้

เท่าความได้ตั้งแต่วันที่ 21 มี.ค. 2562 ที่เป็นวันขึ้นของประกวดราคาโครงการพัฒนาสนามบินอุตะเภ เมืองการบินภาคตะวันออก มูลค่า 2.9 พันล้านบาท ให้กลุ่มบริษัทเอกชน ลงทุนร่วมยื่นขอ ตั้งแต่ตีสี่จนถึง บ่ายสามโมง ที่อุตะเภ ด้วยกองทัพอากาศเป็นเจ้าของพื้นที่สนามบิน คณะอื่นก็ไปตามเวลา

ยกเว้นคณะตัวแทนกลุ่มบริษัท ธนโฮลดิ้ง (ซีพีเอส, อิตาเลียนไทย, ช.การช่าง และพันธมิตรต่างชาติหลายบริษัท) มาถึง 15.09 น. ซ้ำ 9 นาที อ้างว่า การจราจรติดขัด

จุดแห่งความเจ็บร้าวของซีพี

จึงกลายเป็นเรื่องราวยังได้ สิทธิ์หรือขาดสิทธิ์ ?

ด้วยเป็นเรื่องธุรกิจระดับชาติ รัฐร่วมกับเอกชนจึงต้องฟังกระบวนการศาล อันในที่สุดศาลปกครองก็ตัดสินว่า กลุ่มธนโฮลดิ้ง (ซีพีเอส) ถูกตัดสิทธิ์ ด้วยวลีชัดเจน...ถ้าให้สิทธิ์ ก็จะเป็นการเลือกปฏิบัติต่อเอกชนรายหนึ่งรายใด... ซึ่งกระทำไม่ได้

จากจุด “กึ่งก๊อตกท้อ” ของกลุ่มซีพีนั้นแหละ ทำให้เกิดภาวะแตก ร้าวต่อเนื่อง

กลุ่มธุรกิจ ซีพี มีปฏิกิริยาต่อรัฐบาลลุงตู่ สื่อพาดหัวข่าว...ประยุทธ์ “ไฟเขียว” ตัดสิทธิ์ซีพีจากโปรเจกต์อุตะเภ (ทั้งที่นายกฯ ไม่เกี่ยว ศาลตัดสิน ท่านเพียงต้องรับฟังในฐานะประธานโปรเจกต์รวม EEC) แต่มีหรือที่เจ้าลัวจะไม่ การแสดงน้อยใจ ด้วยก็ “กาที่นั่น” กันทั้งกลุ่ม อิตัลไทยเอเย ช.การช่างเอเย

จากจุดแตกก็เกิดรอยร้าวมายังโปรเจกต์โลจิสติก รถไฟความเร็วสูงเชื่อม ต่อ 3 สนามบิน อุตะเภ เมืองการบินตะวันออก EEC-สุวรรณภูมิ เข้ากทม.-ดอนเมือง ปากประตู่สู่เหนือ-อีสาน ระยะทาง 220 กิโลเมตร ซึ่ง ซีพีเอส ได้ผ่านมติครม.ไปแล้ว เป็นบริษัทร่วมลงทุนกับรัฐ

โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม เป็นเจ้าของโครงการ

จะจ่ายงบ 1.4 แสนล้านบาทให้ซีพีเอส แต่การประเมินการใช้จ่ายการสร้างระบบโลจิสติกส์ทั้งกระบวนการนี้ ใช้เงิน 224,541 ล้านบาท

นั่นหมายความว่า ยังไม่ทันจรดปากกาเซ็นสัญญาซีพีเอสก็ “ขาดทุน” แล้วกับโปรเจกต์นี้ นอกจากตัวเองต้องจ่ายก่อนทั้งวงเงินสองแสนกว่าล้านบาท รพท.จ่ายคืนแสนกว่าล้านแบบผ่อนเป็นงวดๆ หลังทุกอย่างใช้งานได้เสียตาย

แต่ทำไม ซีพีเอส รับงานนี้?

ก็เพราะ ซีพีเอส กว้านพื้นที่กว่าหมื่นไร่ของจังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างเมืองแห่งอนาคต Smart City เมืองแห่งโลกดิจิทัลจะอยู่ที่นั่น ด้วยการเชื่อมต่อกับโปรเจกต์พัฒนาพื้นที่ตะวันออกอกอภิมหาโปรเจกต์ ไทยแลนด์ EEC

อันจึงเป็นการลงทุน “ถัวกัน” ในระยะยาว สร้างระบบคมนาคมสมบูรณ์แบบ สร้างเมืองแห่งอนาคต ฉะเชิงเทรา อนาคตก็คือ Metropolis มหานครสากล จะกลายเป็นเมืองสำคัญขยายระบบโลจิสติกส์ไปทางปักษ์ใต้ ประตุทางเปิดเชื่อมต่ออีสานทั้งบาน

แต่...การมีฉะเชิงเทราเป็นเจริญโภคภัณฑ์บุรี มีระบบโลจิสติกมาเสริม 2 สิ่งในมือ...ก็ยังขาด ปัจจัยสำคัญยิ่ง ประการที่ 3

นั่นคือ สนามบินอุตะเภ

ครบ มีงบมูลค่า 2.9 พันล้าน เพื่อการพัฒนา ก่อสร้างและบริการ

ในการทำสัญญาลงทุนร่วมในกิจการรัฐ PPP Public Private Partnership (ในกรณีนี้ ภาครัฐคือ กองทัพเรือ) จะมีระบบสัญญาผลตอบแทน project return ในระยะยาว อย่างต่ำ 30 ปี ถึง 50 ปี และต่อเนื่องไปเรื่อยๆ

นั่นคือแหล่งกำไร และปาก ประตูนมที่มาจากซีพีเอช ที่จะทำให้ทุกอย่างครบวงจรตามเป้าหมายความฝันของเจ้าสัว

ซีพีเอช จะเป็นเจ้าของอาณาจักร ทั้งซีกแผ่นดินตะวันออก จรดทะเล ทะลุภูเขา...นี่คือการขยายปีกของมังกรชัดๆ

หากสภาพยามนี้ก็เหมือน มังกร มีแต่ได้ (ระบบโลจิสติก 3 สนามบิน) มีกระเพาะ (ฉะเชิงเทรา เจริญโภคภัณฑ์บุรี) แต่ ปาก (สนามบิน ฉะเชิงเทรา) ไม่มี

ถ้าเพื่อนช่วย...การให้ปาก เปิดปากมังกร อนาคตแห่งอาณาจักร ซีพีจะไปโหดปานใด

กลุ่มซีพี จึงออกอาการ “เสียความรู้สึก” ต่อรัฐบาลพรรคพลังประชารัฐ ต่อตัวลุงตู่เอง (กระทั่ง ผบ.ทร.ก็เถอะ เพราะผูกพันไม่น้อยกับโปรเจกต์ ฉะเชิงเทรา ที่กว้านใช้ที่กองทัพเรือเพียบ) ที่ก็กอดคอเจ้าสัว นับเป็นสหายน้ามิตรมาตลอด

การผินขืนขัดในการทำสัญญา

ระบบโลจิสติกส์ เชื่อมต่อ 3 สนามบิน มาตลอด ไม่ว่าจะเป็นการดึงเชง สารพัดข้ออ้าง จนแว้อออกสื่อชัดๆ ว่า รัฐบาลชุดนี้บีบ คั้นรังแก ก็มาจากความขมขื่น เจ็บใจ ที่ตลาดโปรเจกต์สนามบินอู่ตะเภา นี้แหละครับ

เหมือนเล็กน้อย ก็แค่สนามบินเดียว....แต่ทว่ามหาศาลยังนัก หากผนวกรวม 3 ประการที่ผมเล่ามา

หากเจ็บทรวง “ไม่ได้ ปาก” แล้วจะกลักรู้อื่น “ทำไส้” ทั้งที่ขาดทุน เห็นๆ...ก็ทำไปทำไมล่ะครับ

ยื้อไปก็เสียฟอร์มบริษัทยักษ์ ระดับทวีป ก่อคดีรัฐเป็นคู่กรณี...ไม่น่า ใช้นโยบายพ้อคำ หรอกครับ

ก็ “ล้มโต๊ะ” ยกเลิกสัญญาไปเลย ยอมให้ปรับเงินไป จะก็หมีนล้าน บาทก็ยอม ดีกว่าลงไปเป็นแสนล้านแบบ กลืนเลือดตัวเองไป เจ็บเข้าไป

ให้ คุณอนุทิน ขาญวีรกุล เอา ซีโนไทย, STECON และพันธมิตร มารับหน้าเลื่องานใหญ่...ทั้งสนามบิน อู่ตะเภา ทั้งรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน...อาจขาดทุน อาจกำไร แต่ที่แน่ๆ ถ้าเป็นการทำเพื่อประเทศไทย

กาๆ ไว้ตรงนี้เลยว่า บุคคล อย่างคุณอนุทิน ถึง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในสักวัน

ฝ่ายบริหารสูงสุดของซีพี มี กุนชือ มีบุญ เก่งศาสตร์แห่งการค้ามากมาย แต่ว่ากันว่า สุดยอดแห่งการขีตัดสิน คือ “โทงวเฮ้ง” ของคนทำงาน

ยิ่งงานสำคัญมาก ๆ ยิ่งต้อง พินิจมากถึงมากที่สุด เพื่อความสัมฤทธิ์ผลแห่งงาน

ย้อนกลับไปดูจุดความหักเห เมื่อวันที่ 21 มี.ค. 2562 เวลา 14.09 น. ดูถือว่า คณะตัวแทนบริษัทที่ไปยื่นขอ ในวันนั้นมีใครบ้าง?

ตั้งแต่ตัวหัวหน้า ยันคนขับรถเลย

คนไหนที่ “โทงวเฮ้ง” ไม่ให้เป็นปรปักษ์กาลาภินิห์ต่อวันเวลานั้นพอ ดิบพอดี ก็ความผิดคนนั้นแหละ

ทุกอย่างที่วาดฝัน พญามังกร สยายปีกคลุมอาณาจักรซีกตะวันออก แห่งแผ่นดิน มูลค่าไม่รู้กี่ ล้านล้าน อสงไขย กระจ่ายแตกวับไปเพียงเวลา 9 นาที

อ้างว่ารถติด...แต่นั้นคือ 9 นาที อันเป็นประวัติศาสตร์ยับเยินของบริษัท

เจ้าสัวจะเจ็บใจก็ลงตรงนั้น คนของตัวเองที่พลาด...ไม่ใช่โกรธ ลุงตู่ว่า...สหายน้ามิตร ทำไมไม่ช่วย

บางที่อาจปลงให้ทุกอย่างง่าย ใน 3 วลี “พลันคิดตก” (โกวเล้ง ว่าไว้)

บางทีจะเป็น สวรรค์กำหนด เช่นนั้นก็ปล่อยไปตาม เจ็กเขียนฮ้องได้ ขีดเขียนชะตาลงมา

ไม่ใช่ภาษาจีนนะครับ เป็น ภาษาฝรั่ง...You Can't Win Them All

อรรถ พันธุ์ขจร